

મહે. કોટડાસાંગાણીના પ્રિન્સી. સીવીલ જજ સાહેબની કોર્ટમાં

રેગ્યુ. દિવાની મુકદ્દમા નંબર : ૮૦/૨૦૨૨

વાદી :-

દેવજીભાઈ પરસોતમભાઈ વેકરીયા

રહે.થોરડી,તા.કોટડાસાંગાણી,જી.રાજકોટ.

વિરુદ્ધ

પ્રતિવાદી :-

ગોપાલભાઈ પરસોતમભાઈ વેકરીયા તથા અન્ય-૫,

રહે.થોરડી,તા.કોટડાસાંગાણી, જિલ્લો :- રાજકોટ.

બાબત :- આંક-૦૫ તળે હુકમ.

૧... વાદી દ્વારા વડીલોપાર્જીત વારસાઈ મીલકતનું પાટીશન કરી તેમાંથી ૧/૭ હીસ્સો મેળવવા તથા તા.૧૮/૦૬/૨૦૨૦ ના કહેવાતા વીલને ગેરકાયદેસર અને બીનઅમલી હોય તેવું વિજ્ઞાપન કરી આપવા દાવો કરેલ છે. વાદી દેવજીભાઈ પરસોતમભાઈ વેકરીયા અને પ્રતિવાદી નં.૧ થી ૪ સગાભાઈઓ છે તથા પ્રતિવાદી નં.૫ તથા ૬ એ વાદીના સગા બહેનો છે.

૨... વાદીએ દાવામાં દાવાના આખરી નીકાલ સુધી સી.પી.સી.ઓર્ડર-૩૯ ૩૯-(૧)(૨) તથા કલમ-૧૫૧ મુજબ કામચલાઉ મનાઈ હુકમની આંક-૦૫ ની અરજી લાવેલ છે અને તેમાં પેરા નં.૩ માં જણાવ્યા મુજબ વાદીના પિતા પરસોતમભાઈ વેકરીયાને વડીલોપાર્જીત માલીકી તથા કબ્જા ભોગવટાની ખેતીની ખેડવાણ જમીન ગુજરાત રાજ્યના કોટડાસાંગાણીના ગામ થોરડીના ખાતા નં.૨૨૪ થી રેવન્યુ સર્વે નંબર -૨૦(જુના સર્વે નંબર ૯) ની જમીન હેક્ટર ૧-૨૫-૭૪ ચો.મી. તથા રેવન્યુ સર્વે નંબર ૨૪(જુના સર્વે નંબર ૧૦/૨) ની જમીન ચો.મી. ૦૦-૪૫-૬૦ વાળી તથા ખાતા નંબર ૪૯૨ ના રેવન્યુ સર્વે નંબર ૨૩ (જુના સર્વે નંબર ૧૦/૩) ની જમીન ચો.મી. ૦૦-૦૫-૦૬ તેમના મૃત્યુ સુધી પરસોતમભાઈ વેકરીયા ધારણ કરતાં હતા તેમ જણાવેલ છે. સદરહું જમીનો હવે પછી હાલના હુકમમાં " દાવાવાળી જમીન " તેમ વર્ણન કરવામાં આવેલ છે.

૩.. આંક-૦૫ ની અરજીના પારા નં.૪ માં જણાવ્યા મુજબ ગામ નમુના નં.૬ ની નોંધ નંબર ૨૨, તા.૧૩/૦૫/૧૯૫૫ માં જણાવ્યા મુજબ ખાતેદાર પરસોતમભાઈ કરશનભાઈની હયાતીમાં તેમની પાસે જમીન એકર ૩૫-૩૪ નો કબ્જો પોતાનો છે અને તેમનું નામ દાખલ કરવામાં આવેલ છે તેવો શેરો મારેલ છે અને જમીન

તેમના ખાતે કબ્જા હકકથી કરવામાં આવેલ છે તેવી નોંધ મારવામાં આવેલી છે. જે નોંધની વીગત મુજબ નોંધ નંબર ૨૨, સને-૧૯૫૫ માં દાખલ કરવામાં આવેલ છે જે સમયે વાદીના પિતાની ઉંમર ૧૮ વર્ષની હતી અને તેમના કોઈ ભાઈ-બહેન હતા નહીં અને તેમના પિતાનું અવસાન પરસોતમભાઈ બે વર્ષના હતા ત્યારે થયેલ છે અને ત્યારબાદ પરસોતમભાઈ તેમના કાકા સાથે રહેતા હતા અને જેથી ગામ નમુના નંબર ૮-અ, ખાતા નંબર ૪૯૨ના રેવન્યુ સર્વે નંબર -૨૩ માં પરસોતમભાઈ કરશનભાઈ તથા તેમના કાકા કાનજીભાઈ નાનજીભાઈનું સંયુક્ત નામ આવેલ છે અને જેની જમીન ૦૦-૦૫-૦૬ ચો.મી. આવેલ છે અને જેમાં પીયતના હકકો પણ આવેલ છે અને નોંધ નંબર ૨૨ માં કબ્જાના આધારે નોંધ દાખલ કરાયેલી હતી જેથી સદરહું મીલકતો તેમની સ્વપાજ્ઞીત નહીં પરંતુ વડીલોપાજ્ઞીત છે તેમ જણાઈ આવે છે તેવી હકીકત જણાવેલ છે.

૪... આંક-૦૫ની અરજીના પારા નં.૫ માં જણાવેલ મુજબ નવી માપણીને અમલમાં આવતા રેવન્યુ રેકર્ડ ગામ નમુના નંબર ૬ માં નોંધ નંબર ૮૭ દાખલ થયેલ છે અને જેથી પટેલ પરસોતમભાઈ કરશનભાઈને કબ્જાથી હકકો મળેલ છે અને ઉપરોક્ત દાવાવાળી મીલકતોને નવા સર્વે નંબર આપવામાં આવેલ છે અને નોંધ નંબર ૮૭ માં ઉપરોક્ત નોંધ નંબર ૨૨ ની જેમ કબ્જા હકકથી મીલકતો પરસોતમભાઈના ખાતે કરવામાં આવેલ છે તેમ જણાવેલ છે અને આંક-૦૫ ની અરજીના પારા નં.૬ માં ઉપરોક્ત દાવાવાળી જમીનો જે વડીલોપાજ્ઞીત ખેતીની ખેડવાણવાળી જમીન હોય તેને વહેંચણી કરવાનું નક્કી થતાં પરસોતમભાઈએ તેમના ખાતે રહેલ ૪ સર્વે નંબર ૯, ૧૦/૨, ૮૨ તથા ૯૫ માંથી સર્વે નંબર ૮૨ તથા ૯૫ ની વહેંચણી કરવાનું નક્કી કરેલ અને બાકીના સર્વે નંબરોવાળી જમીન તેમના મુળ ખાતે રાખેલ અને જેથી વહેંચણીની નોંધ નંબર ૬૩૬ અને ૬૪૦ થી સર્વે નંબર ૮૨ તથા ૯૫ ની જમીનો વાદી તથા પ્રતિવાદી નં.૧ થી ૪ વચ્ચે વહેંચણી કરવામાં આવેલ હતી અને ત્યારબાદ પરસોતમભાઈને ઉપરોક્ત વહેંચણી અયોગ્ય લાગતા બધા વારસદારોને વડીલોપાજ્ઞીત મીલકતમાંથી હિસ્સો સરખો મળી રહેલ તે હેતુથી સર્વે નંબર ૮૨ તથા ૯૫ ની વહેંચણી ફરીવાર કરેલી અને દરેકને પાંચ એકર જેટલી જમીન મળી રહે તે મુજબ વહેંચણી કરેલ અને બાકી રહેતી જમીન સર્વે નં.૨૦ તથા સર્વે નં.૨૪ ની જમીન પોતાની પાસે રાખેલ. અને આંક-૦૫ ની અરજી પારા નં.૭ માં જણાવ્યા મુજબ વાદીને તા.૦૪/૦૪/૨૦૨૨ ના રોજ ગુજરાત લેન્ડ રેવન્યુ કોડની કલમ-૧૩૫ (ડી) મુજબની નોટીસ મળતાં વાદીને જાણ થયેલ છે કે, પ્રતિવાદી નં.૩ દ્વારા વસીયત થી સર્વે નંબર ૨૦ તથા ૨૪ ની જમીન તેમના ખાતે કરવા માટે અરજી કરેલ છે જેથી વાદીએ ઉપરોક્ત અરજી સામે વાંધા અરજી આપેલ હોય અને જેથી તે અંગે તકરારી નોંધ નંબર ૨૦૯૭ દાખલ કરાયેલ

છે અને મામલતદાર કોટડાસાંગાણી સમક્ષ જે બાબતે આગળની કાર્યવાહી કરતાં તા.૦૯/૦૯/૨૦૨૨ ના રોજ નાયબ કલેક્ટર દ્વારા વાદીની વાંધા અરજી અગ્રાહ્ય રાખી દાવાવાળી જમીન હકીકતે વડીલોપાર્શ્વેત છે કે સ્વપાર્શ્વેત છે તે નક્કી કરવા માટે સીવીલ કોર્ટને અધિકાર હોય તથા નોટરીરાઈઝ વીલ બાબતે પણ વાદી દ્વારા લેવામાં આવેલ વાંધા તકરારો નક્કી કરવાની સત્તા સીવીલ કોર્ટને હોઈ તેવું કારણ દર્શાવી વાદીના વાંધા નાયબ કલેક્ટર સમક્ષ અગ્રાહ્ય રાખેલ છે અને જેથી વાદી દ્વારા હાલનો દાવો કરી દાવાવાળી જમીન હકીકતે વડીલોપાર્શ્વેત હોય અને જે વીલના આધારે પ્રતિવાદી દ્વારા રેવન્યુ રેકર્ડમાં નામ દાખલ કરાયેલ હોય તે વીલ પણ ઉપજાવી કાઢેલ હોય તે કારણોસર દાવા અરજી લાવેલ છે અને આંક-૦૫ની અરજીના પારા નં.૯માં હકીકતે પરસોતમભાઈ કરશનભાઈ એટલે કે વાદીના પિતાને દાવાવાળી જમીન બાબતે વીલ કરવા કોઈ હકક કે સત્તા કે અધિકાર જ ન હોય અને સદરહું દાવાવાળી જમીન હકીકતે વડીલોપાર્શ્વેત હોય, સ્વપાર્શ્વેત ન હોય વાદી દ્વારા હાલનો દાવો લાવી દાવાના અંત સુધી આંક-૦૫ની અરજી મુજબની દાદ આપવા અરજ કરેલ છે અને પારા નં.૯ માં જણાવ્યા મુજબ વાદીને જો માંગ્યા મુજબનો કામચલાઉ મનાઈ હુકમ ન આપવામાં આવે તો તેમને નાણામાં ન માપી શકાય તેવું નુકશાન જાય તેમ છે અને પ્રતિવાદી નં.૩ દાવાવાળી જમીન રેવન્યુ રેકર્ડના આધારે કોઈને ટ્રાન્સફર કરે તો વાદીને નુકશાન જાય તેમ હોય, જેથી વાદી દ્વારા આંક-૦૫ ની અરજીના પારા નં.૧૦,૧૧ માં જણાવ્યા મુજબ પ્રાઈમાફેસી કેસના આધારે તથા મલ્ટીપ્લીસીટી ઓફ પ્રોસીડીંગ્સ અટકાવવા આંક-૦૫ની દાદ મંજૂર કરવા વિનંતી કરેલ અને સદરહું દાવાવાળી જમીનને દાવાનો આખરી નીકાલ ન થાય ત્યાં સુધી પ્રતિવાદી નં.૩ કોઈ અન્ય ત્રાહિત વેચાણ ગીરો બક્ષીસ કે અન્ય કોઈને કોઈ પણ પ્રકારે ટ્રાન્સફર ન કરે તેવો વચગાળાનો મનાઈ હુકમ ફરમાવવા વિનંતી કરેલ છે.

ત્યારબાદ ચાલુ દાવા દરમ્યાન પ્રતિવાદી નં.૩ દ્વારા વાદીની જાણ બહાર પ્રતિવાદી નં.૭ ને રજીસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ નં.૫૬૩૫, તા.૦૩/૧૨/૨૦૨૨ ના રોજ દાવાવાળી જમીનનું વેચાણ કરેલ હોઈ જેથી પ્રતિવાદી નં.૭ ને દાવામાં પક્ષકાર બનાવી વાદી દ્વારા તેમની વીરુદ્ધ ઉપરોક્ત દાંદ માંગેલ છે અને સુધારેલી દાવાઅરજી તથા આંક-૦૫ ની અરજી રજુ કરેલ છે.

૫... આંક-૩૫ થી પ્રતિવાદી નં.૩ દ્વારા તથા આંક-૪૬ થી પ્રતિવાદી નં.૭ દ્વારા વાદીની દાવા અરજી તથા વચગાળાની મનાઈ હુકમની અરજી વીરુદ્ધ જવાબ -વાંધા રજુ કરેલ છે અને આંક-૩૫ થી પ્રતિવાદી નં.૩ દ્વારા વાદીના દાવા અરજી તથા મનાઈ હુકમની અરજીની હકીકતોને નકારી કાઢેલ છે તથા વાદીના પિતા તા.૦૯/૦૭/૨૦૨૧ ના રોજ ગુજરી ગયેલ હોઈ તે હકીકત સ્વીકાર કરવામાં આવેલી છે અને સર્વે નં.૨૦ તથા ૨૪ ની જમીનોના રેવન્યુ રેકર્ડમાં તા.૧૩/૦૫/૧૯૫૫ ના રોજ પરસોતમ કરશનનું કબજાના ધોરણે નામ દાખલ

કરાયેલ છે તે હકીકતનો સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે તથા દાવવાળી જમીનમાં નવી માપણી અમલમાં આવતા નોંધ નંબર ૮૭ થી ઉપરોક્ત નોંધો કરવામાં આવેલ છે તે હકીકતનો સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે તથા સર્વે નંબર ૯૫ ની ખેતીની જમીનની વહેંચણી નોંધ ગામ નમુના નં. ૬ માં નોંધ નંબર ૬૪૦, તા.૧૫/૦૨/૧૯૯૬ થી કરવામાં આવેલ છે તે હકીકત ખરી છે તેમ જણાવવાયું છે અને વહેંચણી થતાં નોંધ નંબર ૩૨૭ પડેલ છે અને નોંધની વીગત મુજબ સર્વે નંબર ૯૫ ની વહેંચણી બાવાભાઈ પરસોતમભાઈ એટલે કે પ્રતિવાદી નં.૨ તથા ગોપાલભાઈ પરસોતમભાઈ એટલે પ્રતિવાદી નં.૧ આ જ બે વ્યક્તિને સંયુક્ત રીતે ૧૩ એકર ૩૮ ગુંઠા આપવામાં આવેલ છે તે હકીકતનો પણ સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે અને સર્વે નંબર ૯૫ ની જમીનની વહેંચણી બે વખત કરવામાં આવેલ છે તે હકીકતનો પણ સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે અને વહેંચણીની નોંધ નંબર ૩૨૭ ની અસર રેવન્યુ રેકર્ડમાં આવી ગયેલ છે તેવી હકીકતનો પણ સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ વાદીના પિતા દ્વારા તેમના મુળ ખાતે રાખવામાં આવેલી જમીન એટલે કે દાવવાળી જમીનનો ભવિષ્યમાં યોગ્ય સમય આવ્યે ફરીવાર વહેંચણી કરવા વાદીની હકીકતોનો પ્રતિવાદી નં.૩ દ્વારા અસ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે અને નકારી કાઢવામાં આવેલ છે અને અન્ય આરોપો અને હકીકતોનો પ્રતિવાદી નં.૩ દ્વારા તેના જવાબમાં અસ્વીકાર કરવામાં અને નકારી કાઢવામાં આવેલ છે.

પ્રતિવાદી નં.૩ દ્વારા તેના જવાબના પારા નં.૨૦,૨૨,૨૩,૨૪,૨૫ માં તેવી હકીકત જણાવેલ છે કે, પરસોતમભાઈ કરશનભાઈ વેકરીયાની તમામ જમીનો તેમની સ્વતંત્ર માલીકીની હતી અને તેઓ કબજેદાર હતા અને આ હકીકત તેમના કોઈ પણ વારસદાર દ્વારા ચેલેન્જ કરાયેલ નથી અને ત્યારબાદ દાવવાળી મીલકતમાં પ્રતિવાદી નં.૧ થી જ ના વચ્ચે થયેલ વહેંચણી અને તેના અનુસંધાને પડેલ નોંધો સીવાયની જમીન ગુજરનાર પરસોતમભાઈ વેકરીયા દ્વારા પોતાના હિસ્સે રાખવામાં આવેલી હતી અને તેમની સ્વતંત્ર માલીકી અને કબજા ભોગવટાવાળી જમીનની વહેંચણી સરખે હિસ્સે તેમની હયાતીમાં દરેક પુત્રને સર્વે નં.૮૨ અને ૯૫ માંથી આપી દીધેલ હોય અને દરેક પુત્રને ૫ એકર જેટલી જમીન આપેલી હોય, જેથી તેમની બાકી રહેતી જમીન ગુજરનાર પરસોતમ વેકરીયા કોઈ પણને વીલથી તબદીલ કરવા અધિકાર ધરાવતા હતા જેથી તેમણે પ્રતિવાદી નં.૩ નાને વીલથી તે જમીન આપેલ છે. નોંધ નંબર ૬૩૬ માં પારિવારિક સમજુતીનું જે લખાણ લખવામાં આવેલ છે તે હકીકત પ્રતિવાદી નં.૩ તેના જવાબના પારા નં.૨૭ માં જણાવવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ પારા નં.૨૯ માં દાવો સમયમર્યાદાની બહાર દાખલ કરવામાં આવેલ હોય, જેથી પારા નં.૩૧ માં આંક-૦૫ ની દાંદ મળવાપાત્ર ન હોય તેમ જણાવી અરજી રદ કરવા વિનંતી કરેલ છે.

૬... પ્રતિવાદી નં.૭ દ્વારા આંક-૪૬ થી દાવા અરજી તથા વચગાળાના મનાઈહુકમની અરજી સંબંધે જવાબ-વાંધા રજુ કરેલ છે જેમાં તેમના દ્વારા દાવા અરજીની હકીકતોને નકારી કાઢેલ છે તથા આંક-૦૫ ની અરજીની હકીકતોને નકારી કાઢેલ છે અને જવાબના પારા નં.૧૬ તથા ૨૦ માં વીલની કાયદેસરતા બાબતે વાદી દ્વારા કરવામાં આવેલ આરોપોને નકારી કાઢેલ છે અને ગુજરાત પરસોતમભાઈ વેકરીયા દાવાવાળી જમીનના હકીકતે સ્વતંત્ર માલીક અને કબ્જા તથા ભોગવટેદાર હતા અને ૧૯૫૫ થી તેઓ ખરા માલીક હતા તેવી હકીકત જણાવેલ છે અને જવાબના પારા નં.૨૮,૨૯ માં દાવો સમય મર્યાદાની બહાર હોઈ તેમ જણાવી અરજી નામંજૂર કરવા વિનંતી કરેલ છે જવાબના પારા નં.૩૦માં પ્રતિવાદી નં.૭ દ્વારા હકીકતે અવેજ ચુકવી પ્રતિવાદી નં.૩ દ્વારા વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપેલ છે અને તેઓ સુધ્ધ બુધ્ધીના ખરીદનાર હોય દાવાવાળી મીલકત પરત્વે તેઓ હાલના ખરીદનાર હોય, જેથી આંક-૦૫ ની અરજી નામંજૂર કરવા વિનંતી કરેલ છે

ત્યારબાદ પ્રતિવાદી નં. ૧,૨,૪,૫,૬ તરફે કોઈ હાજર રહેતુ ન હોઈ, જેથી વાદી દ્વારા આંક-૪૭ ની અરજીથી તેમનો હકક બંધ કરવા વિનંતી કરેલ છે અને કેસ તેમની વીરુદ્ધ એકતરફી ચલાવવા દાંદ માંગવામાં આવેલ છે. રેકર્ડ જોતા પ્રતિવાદી નં.૧,૨,૪,૫,૬ તરફે સમન્સની બજવણી થઈ ગયા બાદ કોઈ હાજર રહેલ ન હોય જેથી તેમની ગેરહાજરીમાં દાવો એકતરફી ચલાવવા હુકમ કરવામાં આવેલ છે.

૭... વાદીની આંક-૦૫ની અરજી તથા પ્રતિવાદી નં.૩ તથા ૭ ના જવાબ-વાંધા ધ્યાને લેતાં નીચે મુજબના મુદ્દાઓ હાલની અરજીના નિર્ણય માટે ઉપસ્થિત થયેલ છે.

૧... શું વાદી નો પ્રથમ દર્શનીય કેસ છે?

૨... શું સગવડની સમતુલા વાદીની તરફેલામાં છે?

૩... જો માંગ્યા મુજબનો કામચલાઉ મનાઈ હુકમ આપવામાં ન આવે તો વાદીને નાણામાં ન માપી શકાય તેટલું નુકશાન જવાની શક્યતા રહેલી છે?

જવાબ :-

૧... નકારમાં,

૨... નકારમાં,

૩... નકારમાં,

ઉપરોક્ત જવાબ બાબતેના કારણો નીચે મુજબના છે.

૮... વાદી દ્વારા દાવાવાળી જમીન હકીકતે તેમના પિતા પરસોતમભાઈ વેકરીયાને વડીલોપાર્જીત મળેલી હોઈ અને વડીલોપાર્જીત જમીન હોય તેવી હકીકતો જણાવી દાવો કરેલ છે હાલના તબક્કે દાવા અરજી તથા આંક-૦૫ની અરજી તથા રજુ કરેલ દસ્તાવેજોને ધ્યાને લેતાં આ દાવાવાળી જમીન ગુજરનાર પરસોતમભાઈ વેકરીયાને કોની પાસેથી અને કેવી રીતે વડીલોપાર્જીત મળેલી તે સંબંધેની કોઈ હકીકત જણાવવામાં આવેલ નથી. વાદી દ્વારા તેમની દાવા અરજી તથા મનાઈ હુકમની અરજીમાં ગુજરનાર પરસોતમભાઈ વેકરીયાને ૧૯૫૫ માં "કબજા" ના આધારે જમીન મળેલી છે અને તેની નોંધ માર્ક-૩/૧ વાળા દસ્તાવેજમાં પણ જણાઈ આવે છે. ઉપરાંત વાદી દ્વારા તેની આંક-૦૫ની અરજીના પારા નં.૪ માં સદરહું નોંધ બાબતે વર્ણન કરેલું છે અને તે હકીકતે " ખાતેદાર પરસોતમ કરશન હયાત છે અને તેની પાસે જમીન એકર ૩૪-૩૫ કબજો પોતાનો છે જેથી પરસોતમ કરશનનું નામ દાખલ કરવામાં આવેલ છે અને જેની નોંધ કબજા હકકથી કરવામાં આવેલ છે "તેવી હકીકત જણાવાયેલ છે અને તે હકીકતનો પ્રતિવાદી નં.૩ તથા ૭ દ્વારા તેમના જવાબ-વાંધામાં સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે જેથી ખરી હકીકતે જ્યારે વાદીના પોતાના પ્લીડીંગ્ઝ મુજબ વાદીના પિતા પરસોતમભાઈ કરશનભાઈ "કબજા" ના આધારે ૧૯૫૫ માં જમીનના ખાતેદાર બનેલા હોય ત્યારે દાવાવાળી જમીન હકીકતે વડીલોપાર્જીત છે કે સ્વપાર્જીત તે હાલના તબક્કે પુરાવાનું મુલ્યાંકન કર્યા વગર પ્રથમ દ્રષ્ટિએ માનવાને કોઈ કારણ નથી. વધુમાં આંક-૦૫ ની અરજીના પારા નં.૬માં જણાવ્યા મુજબ પરસોતમભાઈ કરશનભાઈએ તેમની હયાતીમાં મુળ ખાતામાંથી દરેક પુત્રને નોંધ નંબર ૬૪૦, તા.૧૫/૦૨/૧૯૯૬ થી જમીનની વહેંચણી કરેલ છે અને અમુક જમીન પોતાના મુળ ખાતે રાખેલ છે અને તે હકીકતનો વાદી તથા પ્રતિવાદી નં.૩,૭ દ્વારા તેમના જવાબમાં સ્વીકાર કરાયેલ છે. ૧૯૫૫ ની માર્ક-૩/૧ વાળી નોંધ તથા ૧૯૯૬ ની વહેંચણીની નોંધ બાબતે વાદી કે પ્રતિવાદીને કોઈ વાંધો તકરાર નથી પરંતુ જમીન સ્વપાર્જીત છે કે વડીલોપાર્જીત છે તે બાબતે વાદી અને પ્રતિવાદી દ્વારા વાંધો તકરાર લેવાયેલ છે અને વાદી દ્વારા પરસોતમભાઈ વેકરીયાના વીલ સંબંધે વાંધો તકરાર લેવામાં આવેલ છે.

વાદી તથા પ્રતિવાદીના વિધવાન વકીલશ્રીઓ દ્વારા તેમના તરફે દલીલ કરવામાં આવેલ છે તથા પ્રતિવાદીના વકીલશ્રી દ્વારા નીચે મુજબની ઓથોરીટી તેમની દલીલના સમર્થનમાં રજુ કરવામાં આવેલ છે.

૧. નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટ સેકન્ડ અપીલ નં.૪૨/૨૫, નચીકેતા પટેલ વીરુદ્ધ કાંતીભાઈ પટેલ
૨. નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટ સેકન્ડ અપીલ નં.૪૧/૯૯ પટેલ અંબાલાલ દેસાઈભાઈ વીરુદ્ધ ઈશ્વરભાઈ દેસાઈભાઈ
૩. નામદાર સપ્રિમ કોર્ટ, સીવીલ અપીલ નં.૧૬૬૮/૧૯૭૪ કમિશ્નર ઓફ વેલ્થ ટેક્સ વીરુદ્ધ ચંદ્રસિંહ

૪. નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટ સીવીલ અપીલ નં.૧૨૩૩/૨૦૦૮ ભનવરસિંગ વીરુદ્ધ પુરણ
૫. નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટ સીવીલ અપીલ નં.૨૩૬૦/૨૦૧૬ ઉત્તમ વીરુદ્ધ સૌભાંગસિંહ
૬. નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટ સીવીલ અપીલ નં.૫૧૨૪/૨૦૧૯ અર્સનુરસિંહ વીરુદ્ધ હરપાલકૌર

ઉપરોક્ત ઓથોરીટીઓ મુખ્યત્વે હિન્દુ સકશેસન એક્ટના અમલીકરણથી સ્વપાજ્ઞીત તથા વડીલોપાજ્ઞીત સંપતિના વર્ગીકરણ તથા હિન્દુ અવિભક્ત કુટુંબની સંપતિના વર્ગીકરણના મુદ્દાઓ બાબતે છે જે વંચાણે લીધી.

વાદી તરફે વિ.વ.શ્રી દ્વારા દલીલ કરાયેલ છે કે, વાદી અને પ્રતિવાદીઓ એક કુટુંબના છે અને સગા ભાઈ-બહેન થાય છે અને વાદીને સર્વે નં.૯૫ ના કોઈ હિસ્સો મળેલ નથી અને ગુજરનાર પરસોતમભાઈ વેકરીયા દ્વારા તેમના મુળ ખાતે રાખવામાં આવેલ જમીન હકીકતે સંયુક્ત કુટુંબની હતી અને જેથી તેઓનો તેમાં અવિભાજ્ય સાતમો હિસ્સો આવેલ છે તેમ છતાં પ્રતિવાદી દ્વારા બોગસ વીલના આધારે તે જમીન પોતાના નામે ચડાવેલ છે અને ત્યારબાદ રેવન્યુ એન્ટ્રીથી તેમના દ્વારા પ્રતિવાદી નં.૭ ને વેચાણ પણ કરવામાં આવેલ છે અને પ્રતિવાદી નં.૩ ના કૃત્ય હકીકતે વાદીના હકક ડુબાડવા માટે કરવામાં આવેલ છે જેથી વાદીનો પ્રથમ દર્શનીય કેસ છે અને નવા ખરીદનાર પ્રતિવાદી નં.૭ ખેડુત ખાતેદાર નથી જેથી સૌરાષ્ટ્ર ઘરખેડ અધિનિયમ કલમ-૫૪ નો બાધ નડે છે અને તેમનો વેચાણ દસ્તાવેજ કાયદાની વીરુદ્ધનો હોય તેમને કોઈ હકક અધિકાર મળતા નથી, જેથી બેલેન્સ ઓફ કન્વીનીયન્સ વાદીની તરફેલામાં છે અને જો માંગ્યા મુજબનો મનાઈ હુકમ ન આપવામાં આવે તો વાદીને નાણામાં ન માપી શકાય તેવું નુકશાન જાય તેમ છે તેમની વડીલોપાજ્ઞીત જમીનમાંથી તેમના હકકો કાયમીના ઘોરણે નાશ પામે તેવી શક્યતા રહેલી છે.

પ્રતિવાદી નં.૩ વિ.વ.શ્રી દ્વારા દલીલ કરવામાં આવેલ છે કે, ૧૯૫૫ માં ગુજરનાર પરસોતમભાઈ વેકરીયાના ખાતે માર્ક-૩/૧ વાળા દસ્તાવેજમાં જે જમીન ખાતે થયાનું દર્શાવેલ છે તે નોંધ વાંચતા સ્પષ્ટ થાય છે કે, "કબજાના ઘોરણે" વાદીના પિતા પરસોતમભાઈ વેકરીયાને દાવાવાળી જમીન તથા અન્ય તમામ જમીનો મળેલી હતી અને પ્રતિવાદીના વિ.વ.શ્રી દ્વારા તેવી પણ દલીલ કરવામાં આવેલ છે કે, ગુજરાત (બોમ્બે) ટેનન્સી એન્ડ એગ્રીકલ્ચરલ લેન્ડ એક્ટ ૧૯૪૮ અમલમાં આવતા "ખેડે તેની જમીન"ના સિંધ્યાંતના આધારે કલમ-૩૨ મુજબ જે વ્યક્તિ ખેતીલાયક જમીન ખેડતો હોય અને કબજામાં હોય તેને " કબજાના આધારે" ખાતેદાર ખેડુત બનાવવામાં આવેલ છે અને જેથી હકીકતે આ કાયદાની પ્રક્રિયાથી ગુજરનાર પરસોતમભાઈ વેકરીયા વાદીના કથન મુજબ અને માર્ક-૩/૧ ના દસ્તાવેજ મુજબ ૧૯૫૫ માં દાવાવાળી જમીનના ખાતેદાર બનેલા હતા અને વાદી દ્વારા

આવી જમીન ગુજરાત પરસોતમ વેકરીયાને તેમના વડીલો પાસેથી મળેલી હોય તેવું કોઈ પણ ચોક્કસ પ્લીડીંગ્સ કરવામાં આવેલ નહીં કે, તેવા કોઈ દસ્તાવેજો પણ દાવા સાથે રજુ કરવામાં આવેલ નથી અને વાદીના દાવા અરજીના પારા નં.૪ તથા ૫ માં વાદી દ્વારા "કબ્જા આધારીત" ૧૯૫૫ ની નોંધ છે તે હકીકતનું વર્ણન કરેલ છે. અને વાદી દ્વારા કૌટુંબીક વહેંચણીની હકીકત જે ગુજરાત પરસોતમભાઈ વેકરીયાની હયાતીમાં થયેલી છે તેનો સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે અને તેની એન્ટ્રી રેવન્યુ રેકર્ડમાં પડેલી છે અને તે સર્ટીફાઈડ પણ થયેલી છે તે હકીકતનો પણ સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે ત્યારે વહેંચણીથી તમામ ભાઈઓને એટલે કે ગુજરાત પરસોતમભાઈના દીકરાઓને સમાન ધોરણે ૫-૫ એકર જમીનની વહેંચણી કરવામાં આવેલ અને બાકી રહેતી જમીન તેમના મુળ ખાતે રાખવામાં આવેલ છે તે હકીકતનો પણ વાદી દ્વારા સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે જેથી હકીકતે દાવાવાળી જમીન પરસોતમ વેકરીયાની કબ્જા હકકથી મળેલી હોય અને તેમની સ્વપાજ્ઞીત હોય જેથી વાદી નો પ્રાઈમાફેસી કેસી ન હોય તથા વાદી દ્વારા વીલ ઉપજાવી કાઢેલાનો જે આક્ષેપ કરવામાં આવેલ છે જે પુરાવાને આધીન હોય અને વીલ રજીસ્ટર્ડ હોય અને વીલમાં રહેલા સાક્ષીઓની જુબાનીથી તે પુરાવાને આધીન હોય, જેથી હાલના તબક્કે માત્ર વાદીના દાવાના આરોપોને આધારે તેમનો કોઈ પ્રાઈમાફેસી કેસ ન હોય આંક-૦૫ ની નામંજુર કરવા વીનંતી કરેલ છે.

૯... નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટના સેકન્ડ અપીલ નં.૪૨/૨૫, નચીકેતા કાંતીભાઈ પટેલ વીરુદ્ધ કાંતીભાઈ પટેલ ના પારા નં.૯૩ માં ઠેરવ્યા મુજબ હિન્દુ અવિભક્ત કુટુંબ હોવા બાબતેનું અનુમાન કરી શકાય પરંતુ આવા કુટુંબની હયાતી દરમ્યાન ખરીદવામાં આવેલી દરેક મીલકતને સંયુક્ત કુટુંબની મીલકત હોવા બાબતેનું અનુમાન ન કરી શકાય તથા જો હિન્દુ સક્સેશન એક્ટ ૧૯૫૬ ના અમલી આવ્યા પહેલા કોઈ પુરુષ હિન્દુ દ્વારા કોઈ સંપતિ " પૈતૃક કે વારસાગત" રીતે મેળવેલ હોય તો તેવા કીસ્સામાં તે વડીલોપાજ્ઞીત મીલકત તરીકે જણાવવામાં આવે છે અને તેવા વ્યક્તિના ત્રણ પેઢી સુધીના વારસદારોને તેમાંથી હકક હીસ્સો મેળવવા અધિકાર રહે છે પરંતુ જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ ૧૯૫૬ બાદ એટલે કે હિન્દુ સક્સેશન એક્ટની અમલવારી બાદ પોતાના પુર્વજો પાસેથી સ્વપાજ્ઞીત મીલકત મેળવે છે તો તેવી સંપતિ મેળવનાર વ્યક્તિની સ્વપાજ્ઞીત મીલકત ગણવામાં આવે છે અને તેને વડીલોપાજ્ઞીત મીલકત ગણવામાં આવતી નથી.

વધુમાં કામચલાઉ મનાઈ હુકમ બાબતે નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટ દ્વારા લેન્ડમાર્ક ચુકાદાઓમાં નીચે મુજબના સિંધ્યાંતો ઠેરવવામાં આવેલ છે

In Dalpat Kumar & Anr. v. Prahlad Singh & Ors. Civil Appeal Nos.

5054-55 of 1991," 4. Order 39, Rule 1(c) provides that temporary injunction may be granted where, in any suit, it is proved by the affidavit or otherwise, that the defendant threatens to dispossess the plaintiff or otherwise cause injury to the plaintiff in relation to any property in dispute in the suit, the court may by order grant a temporary injunction to restrain such act or make such other order for the purpose of staying and preventing... or dispossession of the plaintiff or otherwise causing injury to the plaintiff in relation to any property in dispute in the suit as the court thinks fit until the disposal of the suit or until further orders. Pursuant to the recommendation of the Law Commission clause(c) was brought on statute by Section 88(i) (c) of the Amending Act 104 of 1966 with effect from February 1, 1977. Earlier thereto there was no express power except the inherent power under Section 151, C.P.C. to grant ad interim injunction against dispossession. Rule 1 primarily concerns with the preservation of the property in dispute till legal rights are adjudicated. Injunction is a judicial process by which a party is required to do or to refrain from doing any particular act. It is in the nature of preventive relief to a litigant to prevent future possible injury. In other words, the court in exercise of the power of granting ad interim injunction is to preserve the subject matter of the suit in the status quo for the time being. It is settled law that the grant of injunction is a discretionary relief. The exercise thereof is subject to the court satisfying that (1) there is a serious disputed question to be tried in the suit and that an act, on the facts before the court, there is probability of his being entitled to the relief asked for by the plaintiff/defendant; (2) the court's interference is necessary to protect the party from the species of injury. In other words, irreparable injury or damage would ensue before the legal right would be established at trial; and (3) that the comparative hardship or mischief or inconvenience which is likely to occur from withholding the injunction will be greater than that would be likely to arise from granting it.

5. Therefore, the burden is on the plaintiff by evidence aliunde by affidavit or otherwise that there is "a prima facie case" in his favour which needs adjudication at the trial. The existence of the prima facie right and infraction of the enjoyment of his property or the right is a condition for the grant of temporary injunction. Prima facie case is not to be confused with prima facie title which has to be established, on evidence at the trial. Only prima facie case is a substantial

question raised, bona fide, which needs investigation and a decision on merits. Satisfaction that there is a prima facie case by itself is not sufficient to grant injunction. The Court further has to satisfy that non-interference by the Court would result in "irreparable injury" to the party seeking relief and that there is no other remedy available to the party except one to grant injunction and he needs protection from the consequences of apprehended injury or dispossession. Irreparable injury, however, does not mean that there must be no physical possibility of repairing the injury, but means only that the injury must be a material one, namely one that cannot be adequately compensated by way of damages. The third condition also is that "the balance of convenience" must be in favour of granting injunction. The Court while granting or refusing to grant injunction should exercise sound judicial discretion to find the amount of substantial mischief or injury which is likely to be caused to the parties, if the injunction is refused and compare it with that it is likely to be caused to the other side if the injunction is granted. If on weighing competing possibilities or probabilities of likelihood of injury and if the Court considers that pending the suit, the subject-matter should be maintained in status quo, an injunction would be issued. Thus the Court has to exercise its sound judicial discretion in granting or refusing the relief of ad interim injunction pending the suit."

Hon'ble Supreme Court In **Gujarat Bottling Co. Ltd. v. Coca Cola Co., Civil Appeal Nos. 6839–6840 of 1995** held and observed that" In this context, it would be relevant to mention that in the instant case GBCX had approached the High Court for the injunction order, granted earlier, to be vacated. UNDER order 39 of the Code of Civil Procedure, jurisdiction of the Court to interfere with an order of interlocutory or temporary injunction is purely equitable and, therefore, the Court, on being approached, will, apart from other considerations, also look to the conduct of the party invoking the jurisdiction of the Court, and may refuse to interfere unless his conduct was free from blame. Since the relief is sholly equitable in nature, the party invoking the jurisdiction of the court has to show that he himself was not at fault and that he himself was not responsible for bringing about the state of things complained of and that he was not unfair or inequitable in his dealings with the partyh against whom he was seeking relief. His conduct should be fair and honest. These considerations will arise not only in respect of the person who seeks an order of injunction under order 39 Rule 1 or Rule 2 of the Code

of Civil Procedure, but also in respect of the party approaching the Court for vocating the ad-interim or temporary injunction order already granted in the pending suit or proceedings."

Hon'ble Supreme Court In Civil Appeal No. 1109 of 1979 **Mahadeo Savlaram Shelke v. Pune Municipal Corporation**, it is held that, "7. In **Shiv Kumar Chadha v. Municipal Corporation of Delhi**, a Bench of three Judges of this Court held that "a party is not entitled to an order of injunction as a matter of course. Grant of injunction is within the discretion of the court and such discretion is to be exercised in favour of the plaintiff only if it is proved to the satisfaction of the court that unless the defendant is restrained by an order of injunction, an irreparable loss or damage will be caused to the plaintiff during the pendency of the suit. The purpose of temporary injunction is, thus, to maintain the status quo. The court grants such relief according to the legal principles-ex debito justitiae. Before any such order is passed the court must be satisfied that a strong prima facie case has been made out by the plaintiff including on the question of maintainability of the suit and the balance of convenience is in his favour and refusal of injunction would cause irreparable injury to him. Further the court should be always willing to extend its hand to protect a citizen who is being wronged or is being deprived of a property without any authority in law or without following the procedure which are fundamental and vital in nature. But at the same time the judicial proceedings cannot be used to protect or to perpetuate a wrong committed by a person who approaches the court."

8. In **Dalpat Kumar v. Prahlad Singh**, a Bench of two Judges (in which K. Ramaswamy, J. was a Member) of this Court held that the phrases "prima facie case", "balance of convenience" and "irreparable loss" are not rhetoric phrases for incantation but words of width and elasticity, intended to meet myriad situations presented by men's ingenuity in given facts and circumstances and should always be hedged with sound exercise of judicial discretion to meet the ends of justice. The court would be circumspect before granting the injunction and look to the conduct of the party, the probable injury to either party and whether the plaintiff could be adequately compensated if injunction is refused. The existence of prima facie right and infringement of the enjoyment of his property or the right is a condition for the grant of temporary injunction. Prima facie case is not to be confused with prima facie title which has to be established on evidence at the trial. Only prima facie case is a substantial question raised, bona fide, which needs investigation and

a decision on merits. Satisfaction that there is a prima facie case by itself is not sufficient to grant injunction. The court further has to satisfy that non-interference by the court would result in "irreparable injury" to the party seeking relief and that there is no other remedy available to the party except one to grant injunction and he needs protection from the consequences of apprehended injury or dispossession. Irreparable injury, however, does not mean that there must be no physical possibility of repairing the injury but means only that the Injury must be a material one, namely one that cannot be adequately compensated by way of damages. The balance of convenience must be in favour of granting injunction. The court while granting or refusing to grant injunction should exercise sound judicial discretion to find the amount of substantial mischief or injury which is likely to be caused to the parties if the injunction is refused and compare it with that which is likely to be caused to the other side if the injunction is granted. If on weighing competing possibilities or probabilities of likelihood of injury and if the court considers that pending the suit, the subject matter should be maintained in status quo, an injunction would be issued. The court has to exercise its sound judicial discretion in granting or refusing the relief of ad interim injunction pending the suit."

9. It is settled law that no injunction could be granted against the true owner at the instance of persons in unlawful possession. It is true that the appellants placed reliance in their plaint on resolutions passed by the municipality on 11.11.72 and 29.11.72. A reading of those resolutions would prima facie show that possession would be taken where the acquisition proceedings have become final and land acquisition proceedings would not be pursued where award has not been made as on the date of the resolutions. In this case since the acquisition proceedings have become final, then necessarily possession has to be taken by the Corporation for the public purpose for which the acquisition was made. In that context the question arises whether the appellants can seek reliance on two resolutions. They furnish no prima facie right or title to the appellants to have perpetual injunction restraining the Corporation from taking possession of the building. The orders of eviction were passed by due process of law and had become final. Thereafter no right was created in favour of the appellants to remain in possession. Their possession is unlawful and that therefore, they cannot seek any injunction against the rightful owner for evicting them. There is thus neither balance of convenience nor irreparable injury would be caused to the appellants."

વધુમાં નામ. સુપ્રીમ કોર્ટના Civil appeal 7966-7967/2009 ના **Kashi Math Samsthan & Anr vs Srimad Sudhindra Thirtha Swamy** જજમેન્ટના પેરા 13 માં ઠેરવેલ

છે કે " It is well settled that in order to obtain an order of injunction, the party who seeks for grant of such injunction has to prove that he has made out a prima facie case to go for trial, the balance of convenience is also in his favour and he will suffer irreparable loss and injury if injunction is not granted. But it is equally well settled that when a party fails to prove prima facie case to go for trial, question of considering the balance of convenience or irreparable loss and injury to the party concerned would not be material at all, that is to say, if that party fails to prove prima facie case to go for trial, it is not open to the Court to grant injunction in his favour even if, he has made out a case of balance of convenience being in his favour and would suffer irreparable loss and injury if no injunction order is granted. Therefore, keeping this principle in mind, let us now see, whether the appellant has been able to prove prima facie case to get an order of injunction during the pendency of the two appeals in the High Court."

૧૦... હાલના દાવામાં ગુજરનાર પરસોતમભાઈ વેકરીયા દ્વારા સને-૧૯૫૫ માં "કૃષ્ણ" થી દાવાવાળી મીલકત તેમના ખાતે મેળવેલ હતી તે હકીકત વાદી દ્વારા તેના દાવા અરજીમાં તથા આંક-૦૫ ની અરજીમાં જણાવામાં આવેલી છે. જેથી ખરી હકીકતે વાદીના પિતા ગુજરનાર પરસોતમભાઈ વેકરીયા દ્વારા કંઈ રીતે અને કોની પાસેથી આ મીલકત વારસાગત મેળવેલી છે તેનું કોઈ પ્લીડીંગ્ઝ વાદી દ્વારા કરવામાં આવેલ નથી અને તેનો કોઈ દસ્તાવેજ પણ રજૂ કરવામાં આવેલ નથી અને માત્ર દાવાવાળી જમીન "વારસાગત" જમીન છે તેવું જણાવી દાંદ માંગવામાં આવેલી છે, જેથી હાલના તબક્કે વડીલોપાર્શ્વ મીલકત હોવા બાબતેના કોઈ પ્લીડીંગ્ઝ કે દસ્તાવેજો રજૂ કરવામાં આવેલ નથી અને તકરારી વીલ સાચુ છે કે ખોટું તે હાલના તબક્કે માત્ર વાદીના આરોપોથી માનવાને કોઈ કારણ ન હોઈ, જેથી આંક-૦૫ ની અરજીમાં જણાવેલ દાંદ બાબતે વાદીનો પ્રાઈમાફેસી કેસ જણાઈ આવતો નથી તથા આંક-૦૫ તળે માંગવામાં આવેલી દાંદ ધ્યાને લેવામાં આવે તો દાવાવાળી જમીન જે હાલ પ્રતિવાદી નં.૭ દ્વારા રજીસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજથી ખરીદ કરવામાં આવેલ છે અને તેમની પાસે દાવાવાળી જમીનનું ટાઈટલ રહેલું છે અને જો વાદીની આંક-૦૫ ની અરજીની દાંદ મંજૂર કરવામાં આવે તો અવેજ ચુકવી રજીસ્ટર્ડ દસ્તાવેજથી માલિક બનેલા પ્રતિવાદી નં.૭ ને દાવાવાળી જમીનનું અધિકાર સીમીત થાય અને જ્યારે વાદીનો દાવો "વડીલોપાર્શ્વ" મીલકતના આધારે કરવામાં આવેલ છે જેમાં માત્ર પ્લીડીંગ્ઝ સીવાય અન્ય હકીકતો જેમ કે આ દાવાવાળી જમીન ગુજરનાર પરસોતમભાઈ કરશનભાઈને કેવી રીતે વારસાઈના ધોરણે મળી અને કોની પાસેથી મળી તેનું કોઈ વર્ણન દાવા અરજીમાં કે આંક-૦૫ ની અરજીમાં કરવામાં આવેલ નથી અને વાદી દ્વારા ૧૯૫૫માં

પરસોતમભાઈ કબજાના આધારે ખાતેદાર બનેલા હોય એવું જણાવતા હોય ત્યારે વારસાગત મીલકત બાબતેનું કથન અને વારસાઈ હકક બાબતેનો દાવો પુરાવાને આધીન જણાઈ આવતો હોય, સગવડતી સમતુલા વાદીની તરફેણમાં જણાઈ આવતી નથી અને જો વાદીને મનાઈ હુકમ આપવામાં ન આવે તો હાલના તબક્કે જ્યારે ટાઈટલ વાદીનું ન હોઈ અને વાદીનું તમામ પ્લીડીંગ્ઝ પુરાવાને આધીન હોય ત્યારે તેને નાણામાં ન માપી શકાય તેવું નુકશાન જવાની સંભાવના જણાઈ આવતી ન હોય, જ્યારે હાલના તબક્કે પ્રતિવાદી નં.૭ પાસે દાવાવાળી મીલકતનો વેચાણ દસ્તાવેજ રહેલો હોય અને જેના આધારે તેઓ હાલ દાવાવાળી જમીનના માલીક બનેલા હોય અને જો આંક-૦૫ માં જણાવવામાં આવેલી દાંદ આપવામાં આવે તો તેમનું ટાઈટલ દુષિત થાય અને તેમની માલીકી બાબતે પણ અધિકારો સીમીત થાય તેવી શક્યતા રહેલી હોય ખરી હકીકતે પ્રતિવાદી નં.૭ ને વધુ નુકશાન જાય તેમ શક્યતા રહેલી હોય, જેથી વાદીની આંક-૦૫ની માંગ્યા મુજબની દાંદ મળવાપાત્ર જણાઈ આવતી ન હોઈ, નીચે મુજબનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

-:: હુકમ ::-

- ૧)... વાદીની આંક-૦૫ની સી.પી.સી.ઓર્ડર-૩૯૩૯-૧,૨ તથા કલમ-૫૧ તળે કરવામાં આવેલી કામચલાઉ મનાઈ હુકમ બાબતેની અરજી નામંજુર(૨૬) કરવામાં આવે છે.
- ૨)... ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી.
હુકમ આજરોજ તા.૧૧ મી, માંહે-માર્ચ, સને-૨૦૨૬ ના રોજ ખુલ્લી અદાલતમાં વાંચી સંભળાવી જાહેર કર્યો.

તા.૧૧/૦૩/૨૦૨૬
સ્થળ :- કોટડાસાંગાણી.

(ત્રહતિવજ ફાલ્ગુનભાઈ ત્રિવેદી)
પ્રિન્સીપાલ સિવિલ જજ, કોટડાસાંગાણી.

UIC NO.GJ01748